

Претплата се шаље поштан-
ском упућеном непосредно
администрацији „Гласа Црно-
гораца“ на Цетине, а коме је
наручијем, г. Веклу Рамада-
новићу, к. ж. агенту у Нотор.
Доноси се шаљу Уредништву.
Упокоиси се не враћају.

Огласи се шаљу администра-
цији и наплаћују се: за сва-
ку рјеч или број од пет цифара
из петит слова по 4 пара
за први пут, а за сваки даљи
пут по 2 пара, из виших слова
свразмерно више.

Одговорни уредник: М. Рамадановић

У Француској се међутим све више негодује против експедиције у Мароку, а и бив. министар морине Ланесан саветује француску владу да се не упушта у авантуре, јер прилике нијесу као 1903 г., кад је Француска тјела да успостави свој протекторат над Мароком. Официозни петроградски лист „Росија“ у једном свом уводном чланку о мароканском питању, говори између осталог: „Руска је влада са свом симпатијом примила саопштење о свим мјерама парискога кабинета, које су кадре успоставити ред у Мароку и обезбедити сигурност Европљана. Поред традиционалних пријатељских односа између Русије

и Њемачке ове су двије државе увијек отворено и искрено измјењивале своје назоре о питању међународних односа. И у овом случају руска и њемачка влада измијениле назоре о изјавама нашега савезника. При том се је испоставило, да су обадвије владе посве сложне у томе, да су француске намјере у Мароку искрене и да се Француска лојално држи међународних обавеза, што их је преузела.

Преврат у Мексику.

У већем дијелу Мексика влада анархија. Усташе су заузели многа мјеста и њих око 2000 кренули су против града Шикахује. — Американска влада наредила је пуковнику Стегеру, заповједнику војске у Ел Пазо, да дозволи увоз све трговине која долази бродовима, а која је одређена за Жуарец. — Државни тајник Кнокс упутио је америкаанском посланику у Мексику, Вилсону, телеграм у коме му наређује да у онамошњим новинама опровргава све измишљене вијести о евентуалној интервенцији Сједињених Држава, о којој влада и не мисли. Она — каже се у телеграму — гаји најискреније пријатељске осјећаје наспрам Мексику, те се нада да ће онамошњи народ у брзо уживати благодати мира. Ње осврћући се на унутрашње политичке прилике Мексика, влада једино захтијева поштовање и заштиту живота и имања америкаанских становника. —

Русија и Кина.

Петроградска телеграфска агенција овлаштена је да изјави, да су по све неосновани гласови, да владе руска и јапанска преговарају односно заједничке акције против Кине. Политика Русије на крајњем истоку иде за тијем, да се очува status quo, а њезина је тежња да његује пријатељске одношаје са Кином.

Дописнику руске „Ријечи“ у Владивостоку изјавио је војни министар Сухомлинов, који се налази онамо на путу, да се руске чете на крајњем истоку налазе у таквом стању како се то само може жељети. Што се тиче кинешке војске, Сухомлинов је изјавио, да му није још познато њено стање, али сваки оптимизам у томе био би штеган. Руски посјед на крајњем истоку невјероватно се развио. Сухомлинов ће провести на путу два мјесеца.

ЛИСТАК

Из Јиречкове Историје Срба

Мјесец је дана, како је кроз обрковано Српство прошао глас да је велики научник Јиречек, професор историје на бечком универзитету, Чех, издао своју *Историју Срба*, прву свеску*).

У овој свесци је историја до боја на Марици, до 1371. — Дијели се овако: 1. Предсловенско доба, 2. Словени насељују Илирик, 3. Срби у раном Средњем Вијеку (7.—12. вијека) и 4. Србија за Немањиних потомака велесила на Балкану (1196—1371). — За другу књигу писац обећава: унутрашње стање за Немањина, затијем доба српских деопота у 15. вијеку и, најпослије, Ново Доба, — али не каже, када ће изићи друга књига.

Нијесу само стручњаци, но и сва образована публика жељно је иш-

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Надгробни споменик Доситијевој матери. Српска омладина у Српском Сентмартону одлучила је, да подигне надгробни споменик матери славнога Доситеја Обрадовића. И ако српска омладина ради на томе већ више година, није било великог успјеха, јер се није путем добровољних прилога могла скупити потребна сума. Но српска омладина у Српском Сентмартону зато ипак није клонула, а урађено је за споменик онолико, колико се могло према скупиленој своти. Грехота би било то започето дјело не довршити, а нарочито је згодно баш сада, када се Доситејева 100-годишњица широм цијелог Српства прославља, да се и његовој матери Круни подигне надгробни споменик на гробљу код старе цркве у Српском Сентмартону. Омладина је ријешила, да се тај надгробни споменик и освети на Спасов дан о. г. послје службе Божје. Тог дана у вече биће приређена свечана бесједа уз судјеловање српског пјевачког друштва сентмартонског и школске дјеце. Чист приход те бесједје намијењен је у корист споменика Доситијевој матери Круни. Добровољни прилози примају се са захвалношћу, а шаљу се на адресу: Макса Мишковић — Szerbszentmárton Tórontól m.

Српство треба и дјелом да покаже своју захвалност матери великога Србина Доситеја Обрадовића.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Изашао је из штампе мој пријевод књиге „Зборник поштанских изреча“ и почео сам га разашилати.

Трошкови су били мањи него што се дало предвидјети тако, да сам у стању снизити цијену књизи на 1 перп. и 50 пр. Претплатницима ћу послати вишак намирити у књигама.

Цетиње, 6. маја 1911.

ПЕРО Ђ. ШОЋ,
шеф админ. одсјека пошт.-телегр.
одјељења мин. унутр. дјела

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одликовања. Њег. Вел. Краљ Господар, благоизволио је о Ђурђевудне одликовати:

Даниловим крстом III. степена: капетана Крста Лаиновића из Подгорице.

Даниловим крстом IV. степена: кап. Сава Шестића; Станка Митрова Јовићевића; Сава Филипова Краљевића и Стевана Прљу, настојника грађевина.

Даниловим крстом V. степена: д-р Фердинанда Квадрели, марв. љекара; кап. Стојана Вулевића; Ива Калуђеровића, обл. економа у Подгорици; Мила Вујовића, секрет. одјељења нар. привреде; Митра Лисичића; Николу Вукова Јанковића; Андрију Савова Вујовића; Мила Петрова Радомана; Филипа Јокова Шоћа; Мила Маркова Кнежевића; Лазара Дајичина Лубарду; перј. Илију Кнежевића; Ива Петрова Ђурашевића; Рака Изова Радомана; Сима Томашева Перовића; Николу Спасојева Кривокапића; Јована К. Ђукановића; Тома Јокова Јовановића; Марка Османова Марковића; Ђура Асанова Рогановића; Марка Грујина Мрваљевића и Доку Љуцовића, кап. писара.

чекивала ово дјело. Већ се наине подавно утврдило мишљење да је професор Јиречек најмјеродавнији да нам научно прикаже нашу прошлост. Био је још младић, кад је написао *Историју Бугара*, дјело којим је основао свој научни глас; читав вијек је од тада провео у изучавању историје Балкана, нарочито *српских* земаља. Резултати његових студија, које је за то вријеме издао, слабо су познати ширем кругу српских читалаца: ти радови из политичке, правне и економске историје српске, махом су стручне расправе, истраживање, критичко пребирање, о чему се баве једино стручњаци. Најљепши пак плод његова многогодишњег рада изнио је сада у овој књизи, написаној тако, да ју сваки образован читалац лијепо може разумјети.

Понуђено му је, тако изјављује у предговору, да напише историју Србије поглавито за *западњаке*. Није ју дакле написао толико за Србе, колико да стран свијет упозна с нашом прошлошћу; сматрао је, према тако одређеној понуди, да је главно: да *према изворима овјеровљено, у вези једно с другим и хладно* прикаже најзнатније догађаје

Златном медаљом „за ревност“: Живка Никчевића, секрет. минист. унутр. дјела; серд. Муја Влаховића, председника општине у Колашину; Душана Јововића, секрет. обл. управе у Бару; Рада Марића, секрет. обл. суда у Бару; кап. Тома Радичевића; кап. Неђељка Драшковића; Ника Јанковића, пом. капетана; Еђидио Сала, инжињера при бар. друштву; Ариго Гулини; Умберта Калуавара, секрет. бар. друштва; Едуарда Сала, адвоката; Андрију Белозо, инжињера; потпор. Риста Стојановића; потпор. Петра Стојановића; Мата Стијовића, секрет. општине подгоричке; Спасоја Б. Ђурић, секрет. општине дан.-градске; Лабуда Јовановића, секрет. општине вирске; капетанске писаре: Петра Поповића, Сава Савићевића, Ника Марковића, Радомира Милетића, Милију Перовића, Ђура Ђурића и Вукашина Кујовића; Пера Ст. Ђурића, главног кмета; Сим Кољу Становића, водника; Рада Изова Вукмановића; Муста Лакомину; Марка И. Радловића; Ђура Лукшића; Стевана Прљу; Стевана И. Јоветића; Јока М. Ракчевића; Николу И. Лубарду; Ива Маркова Шабана; Пера И. Михаљевића; Јока Ф. Калуђеровића; Илију Перова Прљу; Ивана Б. Вујовића; Јока Савова Вукићевића и Ника Филипова Прљу.

Сребрном медаљом „за ревност“: чиновнике барског друштва: Јока Хајдуковића, Пол. Горголи и Ђулиа Рава; Марка Дритановића, секрет. општине барске; Ђура Никезића, писара општине барске; Пера Марковића, писара општине подгоричке; Васа Бајазета, држав. винограда; капетанске писаре: Ђока Петровића, Радована Вуковића и Луку Поповића; Јована Радловића; Ђон Пему, кмета; Симана Ц. Вуковића; Паруц Марк-Љаца; Марка Мартиновића; Шалету Вукмановића; Лазара Чејовића; Ива Вишковића; Рака Гојнића и Ђура Бокана, жандаре; Богда Милова Вукашевића; Филипа И. Поповића; Филипа Ш. Пејановића; Јока Николина Војводића; Мила Филипова Бановића; Шуња Иванова Лаличића; Јока Никова Вујановића; Јока Пекова Прљу; Николу Пејовића; Петра Вучићевића, војног телеграфисту и Ђон Маљу, трговца с Ријеке.

Лијеп прилог. Г. Аврам Д. Салом, посланик града Сарајева на бос. херц. сабору, који се скоро бавио на Цетињу, послао је Министарству унутрашњих дјела своту од *четири хиљаде ђерђера*, од које је намијенио 2000 перп. као прилог за градњу болнице, а 2000 перп. за потребе гимназијалних ученика.

Племенитом дародавцу нека је и с наше стране најтоплија захвалност.

За Богишићев споменик. Поводом апела донесеног у 15. броју „Гласа Црногорца“ од 9. априла о. г. у сврху прикупљања прилога код нас за подизање споменика пок. д-ру В. Богишићу, дољеименована господа на Цетињу уписали су слиједеће прилоге:

до 30 ђерђера: Д-р Л. Томановић, председник Министарског Савјета.

до 20 ђерђера: М. Ђукановић, Министар унутрашњих дјела, Л. Гојнић, председник Великог Суда, Ристо Поповић, адвокат, и Љубомир Бакић, великосудија;

до 15 ђерђера: Јанко Милић, Јанко Дрљевић, Павле Вуисић и Петар Пламенац, великосудије;

у историји тијех земаља. Морале су дакле изостати оне појединости за које ће бити више интереса у домаћих (тј. српских) писаца и читалаца.

Нити нам је намјера, нити се у опште може то већ сада, донијети коначан суд о дјелу, овако знатном по српску историографију, но осјећамо као дужност да нашем свијету, у вези с наведеним скромним ријечима његовим, обратимо нарочиту пажњу на ову значајну књигу. Писцу је заиста дивно пошло за руком да у *вези једно с другим* прикаже нашу далеку, тако растрзану прошлост. Радо би, разумије се, *српски* читаоци чули овдје-ондје још по неку од онијех појединости, које је он морао изоставити, а које су нама свака занимљива и драгоцјена; али онда би заиста претешко било створити и овако прегледно извести цио *склоп* наше историје, као што је овдје учињено. — Што вели, да је приказао *према изворима овјеровљено* и *хладно* (nüchtern, трезвено), и то је врло умјесно речено. У први мах, прије но се дубље уђе у читање, хладноћа готово одбија читаоца. Тон његова причања је: из

до 10 ђерђера: Њ. Високопреосвештенство Митрополит Митрофан, Ф. Јерговић, Министар финансија и грађевина, П. Вучковић, Министар просвјете и црквених послова, Д. Вукотић, в. д. председника Глав. Државне Контроле, Шћепо Мартиновић, великосудија, Вуко Вулетић, трговац, Мих. Пламенац, в. д. начелника Мин. правде, Мирко Мијушковић, директор велике гимназије и Петар Марковић, члан Главне Државне Контроле;

до 6 ђерђера: Милан Рамадановић, в. д. начелника управног одјељења Министарства унутрашњих дјела;

до 5 ђерђера: Саво Вулетић, председник обласног суда цетињског, Милан Контић, секретар Великог Суда, Крсто Јаблан, Милован Бошковић и Петар Пејановић, чланови обласног суда цетињског, Марко Гвозденовић, трговац, М. Димитријевић, тех. инжињер, Кићо Н. мартиновић, пензионер, Михаило Рајнвајн, професор, Димитрије Војводић, чиновник Министарства финансија, Мићун Павићевић секретар Министарства унутрашњих дјела, Перо Шоћ, секретар управе Пошта и Телеграфа, Јако Лаиновић, помоћник Гл. Држ. Благојника, Ђуро Мандић, архивар Министарства правде, Филип Врчевић, архивар Министарства финансија, кап. Благо Анђелић, Томо Поповић, в. д. рачуноиспитача Главне Држ. Контроле, Илија Филиповић, писар Министарства правде и Јован Ђурашковић, писар обласног суда цетињског;

до 3 ђерђера: Никола Минић, секретар Министарства просвјете и црквених послова, Благо Милановић, секретар управе Пошта и Телеграфа, Мило И. Мартиновић, архивар Великог Суда, Јован Кешељевић, архивар Министарства унутр. дјела, Јошо К. Мартиновић в. д. рачуноиспитача Главне Држ. Контроле, Ново Вукделић, писар Гл. Држ. Контроле, и Шпиру Калуђеровић, писар Великог суда;

до 2 ђерђера: поп Илија Јовићевић, члан цетињске консисторије, Перко Вукотић, шеф пореско-царинске управе, Мирон Меденица, рачуновођа цетињске консисторије, Миљан Вуисић, пошт.-телегр. чиновник, Владимир Пејовић секретар Државног Савјета, Стево Мартиновић, секретар обласног суда цетињског, Милош Грујић, секр. обл. суда колашинског, Душан Милић, Божица Бацановић, Марко Грујић и Комен Спахић, писари Великог Суда, Јован Иваневић, писар Гл. Држ. Контроле, Крсто В. Мартиновић, архивар обл. цетињског, Голуб Маријановић, Ђорђе Вукмановић, и Ђуро Гојнић, практикант Великог Суда;

до 1 ђерђер: Кићун Мијушковић, рачуновођа управе грађевина, Филип К. Мартиновић, секретар Мин. финансија, Јован Поповић, секр. Мин. финансија, Нико Кривокапић и Мило Дедовић, пошт.-телеграфски чиновници.]

Из болнице „Данило I“. Пошто ће се ових дана болница почети преграђивати, то управа исте ставља до знања, да се број кревета свео на најмању мјеру, те је према томе и примање болесника у њој веома ограничено. Примаће се само они којима је пријеко потребна хитна помоћ, а то ће трајати искључиво до 1. октобра о. г., када ће болница бити потпуно преуређена.

Друштвене вијести. Сјутра у 10 сати пред подне, одржаће се главна годишња скупштина друштва „Цетињске Читаонице“, пошто се она која је била зака-

очуваних споменика може се саставити овај и овај ток прошлости српске, а сада ето *вама*, — читаоцима! — па судите *сами*, је ли то било добро и поштено; моје је да причам, што су Срби дјелали, моје није да судим, јесу ли добро или су зло чинили. Уздиха, клетве због српске неслоге, хваљења, куђења, *истицања једног дијела Срба на уштрб другог дијела*, нема. Нашу прошлост гледа као напр. географ и геолог, који би, пошто је изучио све ове планине, поднио исцрпан извјештај својој академији која му је повјерила да испита ову земљу. Таквим приказивањем заиста је постигао оно, што јенајвећи историк Старих Римљана поставио идеалом историји: да буде sine ira et studio. С правом се утврдило оно мишљење: само Јиречек може Србима приказати историју ни по бабу ни по стричевима; данас он једини.

Препоручујући књигу свакоме ко хоће да позна нашу прошлост, напомињемо да је већ преведена на српски, и то, прије него што је изишао њемачки ориџинал. На професора београдског универзитета Јована Радоњића пала је част да ју, под надзором самога Јиречка, преводи из његова рукописа; Државни Савјет краљевине Србије тако је обилато помогао

* Штампана у Готи у Њемачкој: *Geschichte der Serben von Constantin Jireček* Erster Band. (Bis 1371). Göttingen 1911. Friedrich Andreas Perthes A. G. Изшла као 38. дјело огромне збирке „Опће историје држава“, којој је на челу Карл Лампрехт, професор њемачке историје у Лајпцигу, први међу савременим историчарима.

зана у прошлу недјељу није могла одржати због недовољног броја присутних чланова. С тога би било препоручити да се бар на овом другом позиву г. г. чланови одазову у што већем броју, и тим покажу мало више интересовања за ту нашу просвјетну установу.

Читуља. У сриједу 4. ов. мј., послје дужег боловања, преминуо је овдје на Цетињу поручик *Ђуро Милић*, а сјутра дан изјутра његово мртво тијело пренесено је да се сахрани у родно мјесто — Бјелице. Спроводи је присуствовао Њ. Кр. В. Књаз Петар, Министар војни бригадир Ђуrowић и цео официрски кор у паради, као и получета питомца официрске школе под оружјем, затим чиновништво и многобројно грађанство. Покојни Ђуро је био вриједан и карактеран официр, и омиљен међу својим друговима. Његова прерана смрт ожалостила је не само породицу, већ и сваког кога је изближе познавао.

Лака му земља, а његовој породици Бог дао крепости и снаге, да лакше претрпи овај тешки удар.

Л.

Пишу нам из **Колашина:**

Кад је ријеч о војницима, који се својом хитрином, ревношћу и храброшћу одликују, — гријех би био међу таквијема не поменути и Вучету Р. Ђукића из Бјелојевића—Поља, који је услед скорашњег напада турских аскера, на наше раднике, у наше земљиште у Бјелојевићима, међу осталим рањеним особама био и он јако рањен, од којих рана, послје осмодневног боловања, испусти своју племениту душу 21 н. м., а сахрањен би на гробљу у Колашину 22 истог.

Покојни Вучета је још од 1875. године, као војник и племеник у Љворечком баталиону, учествовао у свима црногорско-турским ратовима, гдје је својим поштењем јунаштом и ревношћу, убрајан у редове најбољих војника љворечког баталиона, које између осталог свједочи крст V. степена Данилов и медаља за храброст којим су врлине Вучетине награђене.

— Доцније се Вучета, са још неколико племеника преселио у Пољам Бјелојевићима, гдје је витешки бранио границу и гдје његова храброст и поштење нађе обилато признање, код онамошњег витеза са границе пок. ком. Лазара Бошковића, чијим заузимањем Вучета би награђен за официра.

— Покојни Вучета, не само да је у бојевима показао своје прегнуће, кад учествује и боји и гори, пада тијем своје јунаштво заврши, него је непрестано настављао борбу с непријатељем као четник, гдје је вазда показивао необичну храброст, које му признаје граница и овај наш крај, а чије врлине су у том погледу дивно изнијели у својим опрштајним говорима над Вучетом, г. потпоручник Бошковић и г. оф. Симо Терић.

Колико је покојник био љубљен и поштован, свједочи онако сјајни спровод на челу којег је био обласни управитељ и командант бригаде г. ком. Милош Меденица и предсједник обл. суда г. Сава Драговић, уз учешће многобројног чиновништва, грађанства вароши Колашина и околине, ученика осн. школе колашинске и наставника, који покојника до вјечне куће испратише.

У Вучети је граница изгубила једног храброг јунака и четника, који се достојно одужио домовини, за коју није жалио и пошљедњу кап крви пролити.

издање тога пријевода (из задужбине Велимиријанума), да је цијена српској књизи перп. 3:50 (њемачкој књизи, 29. ситно штампаних табака, цијена је перпера 12).

Како нам српски пријевод још није стигао, ево нашим читаоцима одломак, преведен с оријинала (стр. 231—238).

Ријеч је о Дукли, старој српској држави, коју су у Приморју прије 900 година основали и држали: кнез Војислав „страшнин“, за њим мудри Михајло, први краљ српски, и краљ Бодин, пошљедњи знатан владар тога првог српског краљевства, — дјед, син и унук. Тешко је данас погледима проићи кроз маглу прошлости и разабрати се у мрачном простору оне давнине, сахрањене у вјечност без гласа и трага; једине вијести, из којих историк има радозналост далеког потомству да васпостави слику оних времена, јесу нејасне и мршаве прибиљешке византиских летописаца, понешто помена у писмима и записима римске цркве, непоуздана Хроника попа Дукљанина и по гдје-гдје још нузгредан помен каквога путника о „полудивном Балканцима“. Колико се поузданога знања могло досад получити из таквих оскудних извора, видјеће читалац из овога одломка. Занимаће их, надамо се, све што се зна о првом српском краљевству, прошле године у Црној Гори славно обновљеном.

Пера Богдановић.

Након смрти цара Романа III Аргира, кад оно придворни евнух

Нека му је лака родна земља коју је храбро и истински љубио

Ј.

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерије. Главном Одбору на Цетињу стигли су од Граховског одбора ови прилози:

Општина Барска:

По перпера 50: Др. Садик Стринић и Јован Вујачић; по перпера 24 06: Благоје Лазовић; перпера 20: Гаврило Даковић; по перпера 10: Симо Ковачевић, Дреко Вујачић, Новица Николић, Митар Видовић и Илија Мердан; перпера 6: Аким Булајић; по перпера 5: Гојко Јакшић, Смаил Лачевић, Машо Булајић, Миодар Даковић, Петар Банишевић, Петар Шкерковић, Станко Вујовић, Перо Андријашевић, Илија Мрчарица и Ђуро Драшковић; по перпера 2: Голуб Перовић, Никола Мићановић, Перо Вујић, Војин Вујадиновић, Бошко Драшковић, Јован Драшковић, Марко Видовић, Велимир Марковић, Раде Вујачић, Бојица Кисин, Милица Ковачевић, Никола Вујадиновић, Дука Вуковић, Васо Кривоканић, Спасоје Бошковић, Живко Вучковић и Мушо Милиновић; по перпера 1: Михо Вујић, Михаило Видовић, Сава Јуришевић, Сава Црнчевић, Мујо Вујачић, Гојко Милић, Никола Булајић, Вукота Булајић, Мијо Бакоћ, Томо Вујачић, Петар Ковачевић, Тодор Пешикан, Милош Кривоканић, Новица Јовановић, Милош Вујачић, Гаврило Ђ. Даковић, Васиљ Велимировић и Гојко Марковић.

Општина Горњо-пољска:

Перпера 25: Стеван П. Ковачевић; перпера 10: Симо Б. Ковачевић; по перпера 5: Ђуро П. Ковачевић, Јован Р. Миловић, Вуко Г. Денда, Петар Ж. Миловић, Симо П. Ковачевић, Голуб П. Ковачевић и Петар Б. Миловић; перпера 3: Никола Р. Ковачевић; по перпера 2: Ђуро Р. Мусић, Марко М. Булајић, Крсто Б. Булајић, Лазар В. Шабановић, Ђоко К. Миловић, Трифко А. Ковачевић, Ђуро Л. Булајић, Јефто Ђ. Ковачевић, Раде Б. Ковачевић, Раде Л. Уљаревић, Сава М. Миловић, Мило Т. Миловић, Марко Ђ. Миловић, Живко Ђ. Миловић, Шћепан Ш. Миловић, Митар Ф. Миловић, Бошко М. Булајић, Дамјан А. Булајић, Тодор Л. Ландић, Никола Ј. Денда, Ђуро Б. Денда, Ђоко М. Вујичић, Радое Вујичић, Васо Ш. Вујичић, Тодор Л. Вучетић, Видак Ј. Вујичић, Шоро Ђ. Вујичић и Јован С. Мијовић; по перпера 1: Милутин Г. Ковачевић, Петар К. Деретић, Новак Б. Миловић, Трифко Б. Миловић, Крсто Л. Миловић, Јован Ш. Миловић, Јанко М. Булајић, Ђорђе С. Булајић, Филип Т. Миловић, Ђоко С. Вучетић, Трифко С. Ковачевић, Сава П. Ковачевић, Јефто Т. Ковачевић, Трифко Б. Миловић, Машо М. Булајић, Драго С. Миловић, Мијаило Н. Вујичић, Никола П. Гудељ, Живко Л. Вујичић и Сава Миловић.

Општина Загорска:

По перп. 4: Новак М. Булајић, Марко С. Булајић и Благоје В. Булајић; по перп. 3: Стеван О. Булајић и Голуб С. Булајић; по перп. 2: Јошо М. Булајић, Голуб Др. Булајић, Милош М. Булајић, Јошо И. Булајић, Мујо В. Булајић, Вукота И. Булајић, Милан Ђ. Булајић, Милован С. Булајић, Ђоко Ф. Булајић, Драгоје С. Булајић, Васо М. Булајић и Пајо И. Вујачић; по перп. 1: Спасоје З. Булајић, Ђирак Н. Вујачић, и Драго Т. Вујачић.

Јован доведе на пријесто Михајла IV Пафлагонца (1034—1041), Срби се почињу одупирати Византинцима. Прибиљешка грчких летописаца о том мршава је: Србија се послје смрти Романове одметнула, а 1036 је поново уговор склопила ¹⁾. Тада одведе оне српскога кнеза *Стефана Војислава* ²⁾ у Цариград, по свој прилици као таоца, а његовој земљи поставише надзорника, војсковођу Теофила Еротика. Али Војислав из Византије утече у домовину, у планине, и протјера тога византискога надзорника ³⁾. Доцније је Теофил прошао још грђе: постао је био намјесником Кипра и (1043) дигао ондје устанак, али га ухватише па га, да би показали како је његово завјереништво безопасно, у женске

¹⁾ Kedrenos 2, 514—515 ка годинн 6544 (по Хр. р. 1035—1036.).

²⁾ Στεφανος ὁ καὶ Βοϊσλαβος пише га Kedrenos 2, 526, 543; на 607 пише га просто ὁ Στεφανος. Kekaumenos на стр. 27: Βοϊσλαβος ὁ Δουκλινος.

³⁾ Kedrenos 2, 526; упор. 549. Можда је Теофил био намјесник од Драча. Никако се не помиње као стратиг драчки, као што држи Скабаланиовић 219—220; стратига од Драча није никад било, сем у лажној повељи Љутовидовој.

Општина Сјинска:

Перп. 10: Јован Т. Ковачевић; перп. 6: Мато Л. Ковачевић; по перп. 5: Новица М. Ковачевић, Никола М. Ковачевић, Рако Ф. Ковачевић, Анто Ђ. Ковачевић, Малиша М. Ковачевић, Ђоко С. Ковачевић, Вуко П. Суботић и Богдан А. Ковачевић; перп. 4: Лука Р. Ковачевић; по перп. 3: Драгоје С. Ковачевић, Симо Ђ. Ковачевић, Крсто Ђ. Ковачевић, Панто Т. Ковачевић и Сава М. Ковачевић; по перп. 2: Ристо П. Ковачевић, Петар Ђ. Ковачевић, Спасоје М. Ковачевић, Живко Н. Ковачевић, Гајо В. Ковачевић, Драго Л. Ковачевић, Баћо С. Ковачевић, Јован П. Ковачевић, Новица В. Ковачевић, Новица С. Ковачевић, Симо Б. Рутешић, Трифко С. Ковачевић, Стојан С. Ковачевић и Стеван С. Ковачевић, по перп. 1: Филип П. Ковачевић, Марко М. Ковачевић и Милош Л. Ковачевић.

Обзнана. Одбор за извршење теста-мента пок. архимандрита Раичевића послје дужег прекида поново је отпочео рад на сређивању свију послова, који се носе на заоставштину пок. архимандрита. Ово се ставља до знања, како онима који имају обавеза према маси пок. архимандрита, тако и онима који имају каквих потраживања из масе, да се са својим пријавама непосредно одбору обраћају. Дужници пок. архимандрита позивају се да своја дуговања што прије уреде, да одбор судским путем не тражи наплату.

„Одбор за извршење теста-мента пок. архимандрита Раичевића“.

ПРИВРЕМЕНИ ПРАВИЛНИК

О чувану и надзору над телеграфским и телефонским линијама

На основу члана 11. закона о Краљевској Влади, од 6. децембра 1902. год. Министар унутрашњих дјела у интересу што бољег и рационалнијег одржавања телеграфских и телефонских линија прописује овај правилник:

1. Опште одредбе

Члан 1.

Ради сталног и сигурног чувања и надзора над телеграфским и телефонским линијама, установљавају се четири техничка рејона, на које се има цијела мрежа линија у земљи подијелити.

Члан 2.

Обим рејона, као и сједиште чувара одређује начелник поштанско-телеграфског одјељења.

Члан 3.

Образовани рејони стоје под управом пошт-телегр. одјељења. Они имају називе по мјесту сједишта својих чувара.

Члан 4.

Надзор над рејонима врши „надзорник линија“, који стоји под непосредном управом техничког одсјека, поштанско-телеграфског одјељења и од истог наређења и упуства прима.

Надзорници линија могу се узети из реда пошт-телегр. чиновника, за које се нађе да су за ове послове подесни.

хаљине обучена, водише проз циркус цариградски. А Војислав потом овлада свом коликом земљом од Скадра до извише Стона: Дукљом, Требињем и Захумљем ⁴⁾. Некако иза тога исти евнух Јован послаће цару Михајлу, који баш бијаше у Солуну, 10 товара (кентенарија) злата морем; не знамо, одакле (1040). Брод се сломи о обалу Илирика, а оно злато падне шака Војиславу. Цар позиваше српскога владара да врати плијен, али овај не одговараше на позив. На то се евнух Ђорђе Проватас, који је прије тога био шиљан на Сицилију Арапима у изасланство, диже, по налогу цареву, да казни Војислава; али у непроходним увалама изгуби готово сву своју војску; тешком муком је и сам утекао ⁵⁾.

⁴⁾ Kekaumenos стр. 25, 27.

⁵⁾ Kedrenos 2, 527.

(Примједба преводичева. — Ова је битка, као што је Фрања Рачки опширно приказује према грчким савременим летописцима, била у Црници: Грци су пријешли били Суторман и зашли у земљу Срба. Грчки писац запамтио је и име онога мјеста гдје је била страховита погубија грчке војске, „Папрата“. — У старо вријеме цијела се Црница звала Папратница, а данас ондје постоји у народу то име, али само за једно мало мјесто, заселак.)

2. Дужности и права надзорника линија

Члан 5.

1) да се стара, да све линије како телеграфске тако и телефонске буду у потпуној исправности.

2) да се стара, да чувари линија врше савјесно и тачно своју дужност, да имају потребан алат и да контролише, излази ли чувар са цијелим алатом на линију.

3) да предузме све мјере како би му чувари били добро упознати са радом око подизања и чувања линија, ради чега ће им се давати потребно упуство, како теорно, тако и практично, од стране техничког одсјека поштанско-телегр. одјељења.

4) да подноси предлоге техничком одсјеку пошт-телегр. одјељења о потребним поправкама покварених телегр. и телефонских линија.

5) да води дневник сметњи на линијама и о истима сваки дан технички одсјек извјештава.

Члан 6.

По нахођењу своме, вршиће технички одсјек пошт-телегр. одјељења контролу на линијама у земљи.

Члан 7.

За сметње на линијама које се десе услед елементарних појава, и које чувар линија својим обичним средствима не може исправити, надзорник линија узима потребан број радника и одлази да грешку исправи.

Ови расходи, као и кредит за реконструкцију старих линија отвараће се код пошт-телегр. станице гдје се рад буде вршио. Исплату радника вршиће дотична станица по поднесеним признаницама, а на истима ће стављати овјерење о исплати.

Да су, пак, дотични радници заиста означени број дана радили и по означеној надници погођени, овјерава надзорник линија.

Члан 8.

За све сметње и неправилности на линијама, које би биле проузроковане небрижљивим и несавјесним радом чувара, управник станице узимаће дотично лице на одговор, а о овоме извјестити технички одсјек н. т. одјељења.

Члан 9.

Шеф техничког одсјека пошт-телегр. одјељења може одобрити надзорнику четворо-дневно одсуство од дужности, но само у случају какве пријеке потребе, о чему има извјестити начелника пошт-телеграф. одјељења.

3. Чувари телеграфске и телефонске линије.

Члан 10.

Чувари телегр. и телефонске линије могу бити они, који испуњавају следеће услове:

- 1) да су црногорски поданици;
- 2) да нијесу млађи од 21, ни старији од 50 година.
- 3) да су свршили основну школу.
- 4) да имају исправно увјерење о добром владању и грађанској части.

У исто то вријеме плану голем устанак у Бугарској (1040—1041). Петар Дељан, који за себе вељаше да је Син цара Радомира ⁶⁾, диже се од Биограда и Браничева па удари на југ преко Ниша пут Скопља. Цар Михајло IV брзо утече из Солуна у Цариград. Побуњеници посједоше Драч па побједно продријеше у Тесалију, у Епир и у сјеверну Грчку до Тиве. Дође им још и други један потомак пошљедње династије, али им тај не донесе среће; бијаше то Алузиан, бугарскога цара Владислава најмлађи брат, а дотадашњи намјесник византиски у Теодозиопољу (Ерзеруму) у Јерменији. Ударише на Солун, ну бише лоше среће. Алузиан зароби Дељана при гозби, даде га ослијепити, али присталица у бугарској војсци не задоби, већ се опет покори цару византиском.

(Завршиће се у идућем броју)

⁶⁾ Радомир бијаше још за живота оца Самујла отјерао своју брежу жену, шћер краља угарскога (κράτης Ουγγρίας), па се оженио лијепог Ирином, робинjom из Ларисе. Дељан се издаваше за Радомирова сина од Угаркиње. *Прокић*, Скилица бр. 24, 62.

Члан 11.

Првијенствено право имају они момци (при једнаким условима):
а) који су на том послу већ дуже радили.
б) а нарочито ислужени војници телеграфске чете.

Члан 12.

Чуваре линија прима и отпушта начелник пошт. телегр. одјељења на приједлог техничког одсјека.

Члан 13.

Плата чуварима телеграфске и телефонске линије одређује се у перпера 960—1080 годишње.

Члан 14.

Повишицу чуварима линија сходно члану 13. овог правилника даје начелник пошт.-телеграф. одјељења на приједлог техничког одсјека.

Члан 15.

За обилажења линије чувари неће имати никаквих дневница (осим плате), но у случају грађења какве нове линије, гдје се имају извршити већи радови, чуварима ће се у име награде дати по 1-50 перпер дневно.

Члан 16.

Технички одсјек пошт.-телегр. одјељења правиће распоред, по коме ће чувари обилазити линије свога реона.

Члан 17.

Сваки реон имаће по једног чувара телеграфске и телефонске линије.

Члан 18.

Чувари линија имају се покоравати наредбама своје претпостављене власти — управнику дотичне станице и техничком одсјеку пошт.-телегр. одјељења.

Члан 19.

Чувари линија дужни су, да стално, тачно и савјесно врше преглед линија по распореду и упуству, који им технички одсјек пошт.-телегр. одјељења прописати.

Члан 20.

Ако би чувар линија при своме обилажењу наишао на штете, које су на линијама хотимично у злој намери учињене као:
разлупане изолаторе, исјечене и обалеене диреке, прекинуту и понешену жицу и т. д., он ће у мјесту свога сједишта управника станице о овоме извјестити, како би овај у смислу § 304. и 306. Кривичног Законика могао поднијети тужбу дотичној обласној управи на даљи поступак.

Члан 21.

За неуредно и несавјесно вршење своје дужности приликом обилажења и рада на линијама, као и за неуљудно понашање у служби и ван ње, одрицањем послушности и т. д., чувари линија биће кажњени и то:
1) одузимањем плате до мјесец дана.
2) отпуштањем из службе.

Члан 22.

Казну одузимања плате до четири дана изриче управник станице, о чему после изрицања извјештава пошт.-телегр. одјељење, а веће казне начелник п. т. одјељења на предлог техничког одсјека.

Члан 22. а)

Управници станица могу дати својим чуварима четворо-дневно одсуство, о чему извјештавају п. т. одјељење.

Закључак

Члан 23.

Подразумијева се, да ће шеф техничког одсјека, као референт начелника п. т. одјељења, за све горе поменуте послове, водити посредно и непосредно надзор (§ а 14. правила о подјели послова у п. т. одјељењу).

Члан 24.

Упуства за одржање линија у добром стању, као и за конструкцију нових, издатиће технички одсјек п. т. одјељења и издавати чуварима на вријеме.

Члан 25.

За прво постављене чуваре телегр. и телеф. линије установиће се на Цетињу у техничком одсјеку седмодневни курс на који су дужни сви чувари доћи.

Члан 26.

Овај привремени правилник ступа у живот од 1-ог априла текуће године, а тога дана дужни су сви чувари линија пријавити се техничком одсјеку п. т. одјељења.

П. т. број 4419.

Цетиње, 30. априла 1911.

Министар унутрашњих дјела,
М. Ђукановић.

ТЕЛЕГРАМИ

Рим, 5. маја. Подсекретар у Министарству спољних послова ди Скала, одговарајући у парламенту на питање посланика Гали-а, да ли велесиле намјеравају саопштити турској да престане оптуживати Црну Гору, изјавио је да је Црна Гора дала изјаве неутралности према садашњем арбанашком устанку и успоставила озбиљни надзор на граници, да забрани устаницима да пребјегавају на њено земљиште.

Царскоје Село, 5. маја. Престолонашљедник њемачки са супругом стигао је јучер у четири и по сата послите подне, дочекан свечано од свих чланова царске породице, међу којима се налазила и Велика Књагиња Милица. — Цар и царица су дошли у отвореним колима. — Пријем је био веома интимног карактера. На вече је био гала-дине, те је цар одликовао престолонашљедницу орденом Катарине.

Петроград, 5. маја. Царским указом затворен је финландски сабор. —

Петроград, 6. маја. Престолонашљедник њемачки са престолонашљедницом, стигли су јучер на подне овамо дочекани војничким частима.

Солун, 6. маја. Три батаљона редифа који су кренули из Митровице за Гусиње, наишли су код Градине, у правцу Колашина, на усташе који су били пали у засједу, те су изгубили 12 људи. — Стање Абдул Хамида побољшало се.

Цариград, 6. маја. — Према телеграму скадарског валије, прекјучер је био сукоб код Гусиња између трупа и јаке чете усташа. Усташа су изгубили неколико мртвих.

Петроград, 7. маја. Буџетска комисија Думе, усвојила је законски пројект, којим се овлашћује војно министарство да може дати саградити четири ратна брода за Балтичко море. Комисија је одлучила да државни трезор има одредити 15 милиона годишње за градњу лука. —

Биоград, 7. маја. Краљ Петар је кренуо за Париз. Указом је одређен престолонашљедник Александар, као регент до повратка краљева.

Цариград, 7. маја. Јучер је један мали инцидент дао повода говору да је покушан атентат на султана, кад је оставио двор да пође на селамлик. — 12 Курда који су стигли из Ерзерума, кренули су били да предаду султану једну жалбу, те је то проузроковало панику међу публиком. — Курди су били затворени, па су доцније ослобођени.

Награда од 5.000 Перпера

Из депозита поштанских вриједности, у којему су биле смјештене нове јубиларне поштанске марке, украдено је од ових за 220.000 перпера номиналне вриједности, и то:

Од 2 паре 550 листова по 100 ком.;
" 5 " 200 " " " "
" 10 " 500 " " " "
" 15 " 400 " " " "
" 20 " 500 " " " "
" 50 " 1500 " " " "
" 1 перп. 250 " " " "
" 5 " 200 " " " "

Овим се расписује награда од ПЕТ ХИЉАДА перпера за онога који лупеже прокаже или потписатом одјељењу достави податке, помоћу којих би се истијема ушло у траг.

У сваком случају име дотичног, ако то зажели, задржаће се у тајности.

Из канцеларије управног одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, број 3794. Цетиње 7. априла 1911. године.

ОБЈАВА

На приједлог Краљ. Владе, а у намери да се подигне гајење дувана, Гл. Управа Монопола Дувана, узевши у обзир да-нашње економске прилике у Краљевини, дошла је до ријешења, да повећа цијене за куповицу простих дувана, и то за 25 од сто више од цијена утврђених у огласу објављеном за гајење дувана у 1911. години.

Поменуте цијене остају дакле овако утврђене:

Фини дуван	Прости дуван
I. класа Перп. 3-75 по кгр.	Перп. 2-50 по кгр.
II. " " 3- " " " 1-75 " "	" " " 1-25 " "
III. " " 1-85 " " " 1-25 " "	" " " 0-60 " "
IV. " " 1- " " " 0-25 " "	" " " 0-07 " "
V. " " 0-35 " " " 0-07 " "	
отпатци " 0-10 " " " 0-07 " "	

Управа је тврдо убијеђена, да ће овако повећање куповних цијена дувана, које оптерећује монопол, а иде на потпуну корист гајитељима дувана, допринијети да се добију дувани добро уређени и правилно сложени и да ће гајитељи ради своје личне користи радо послушати савјете техничких чиновника монопола.

Број 5045.

Цетиње, 4. маја 1911. год.

Главни Управитељ Монопола Дувана, Министар Финансија и Грађевина
Волпи с. р. Ф. Јерговић с. р. 1,3

ОБЈАВА

Министарство Финансија и Грађевина — Одјељење за Грађевине и Саобраћај — одржаће у неђељу 8. маја ов. год., јавну лицитацију у канцеларији Управе Царинарнице на Дан.-граду, за поправку колског пута од Мијограда до Дан.-града (линија пута Чекање—Дан.-град).

Продаја пута вршиће се дјелимично. Подузимачи дужни су поднијети гаранцију од 30% од вриједности погођеног рада и то у готову новцу или непокретном имању. Непокретност има бити таксирана у надлежном капетанском или општинском суду, а плаћање такса пада на терет подузимача.

Рок довршетка ове поправке одређује се 1. августа 1911. године.

Остали ближи услови могу се сазнати у Одјељењу за Грађевине и Саобраћај сваког радног дана за вријеме канцеларијских часова.

Број 794. Из канцеларије Одјељења за Грађевине и Саобраћај, 21. априла 1911. год., Цетиње. 3,3

ОБЈАВА

На основу данашњег ријешења госп. Министра Финансија и Грађевина, одржаће се у неђељу 8. маја ове год. у канцеларији Управе Подгоричке Царинарнице јавна лицитација за прегон годишње око 500.000 килограма соли с Плавнице у Колашин.

Лицитанти су дужни поднијети на дан лицитације кауцију од 4.000 перпера, а прегон ће се повјерити понудиоцу најповољнијих услова.

Подробнија обавјештења даваће се у потписатој канцеларији и у канцеларији Подгоричке Царинарнице.

Број 4234. Из канцеларије Министарства Финансија и Грађевина, 15. априла 1911. год. Цетиње. 3,3

ОБЈАВА

На дан 22. маја тек. год., у канцеларији ове Управе обавиће се јавна лицитација набавке 500 (пет стотина) кубних метара дрва за огрјев Казненог Завода, а за зимску сезону 1911. и 1912. године.

Позивају се сви они, који би вољни били закуп учинити, да се означеног дана, тачно у 8 сати из јутра, пријаве, до-нијев кауцију од 800 перпера у готову новцу, сигурну јемству или залози.

Односни уговор о каквоћи огрјева и другим условима, може се добити на прочитање сваког радног дана за вријеме канцеларијских часова.

Број 163. Из канцеларије Управе Централног Казн. Завода, 15. априла 1911. год. Подгорица. 2,3

СТЈЕЧАЈ

Кр. Министарству Финансија и Грађевина, Одјељењу за Грађевине и Саобраћај потребан је један инжинијер за путове и мостове.

Рефлектанти треба да имају поред стручне спреме и подужу праксу и да познају српски језик.

Ко би желио заузети ово мјесто, нека у што краћем времену поднесе овоме Министарству понуду заједно са својим условима а уз то и свједоцбе о теоријској и практичној спреми.

Број 244. Из канцеларије Министарства Финансија и Грађевина, Одјељења за Грађевине и Саобраћај, 4. фебруара 1911. г. Цетиње.

Приватни новчани заводи у Црној Гори — Рад у 1909. години.

ИМЕ ЗАВОДА	Које је год. основан	МЈЕСТО у ком се завод налази	УПЛАЋЕНИ КАПИТАЛ	УЛОЖИ НА ШТЕДЊУ	Каматна стопа	УКУПНИ ОБРТ ЗАВОДА	ЧИСТА ДОБИТ
	1	2	3	4	5	6	7
Црна Никшићка Штедионица	1901	Никшић	375.941-94	468.678-72	8%	36.192.778-32	77.977-80
Подгоричка Банка у Под-горци и њене филијале у Колашину и Дан.-Граду	1904	Подгорица филијале: Колашин Дан.-Град	542.344-47	371.443-11	На зајмово трговачких 12% а селачких 10-11% на улоге на штедњу 5% — 6 1/2%	60.611.783-94	77.416-70
Црногорска Банка	1906	Цетиње	200.000—	441.667-61	10%	40.551.442-34	23.561-70
Црп. Банке	1907	Подгорица		63.401-34	10%	10.483.382-22	13.060-78
Црп. Банке	1900	Колашин		16.803-75	10%	4.183.278-66	10.619-80
			200.000—	521.872-70		55.218.103-22	47.242-28
Народна Штедионица	1906	Цетиње	78.991-50	105.664-37	10%	5.840.003-46	9.435-38
Црногорска Банка » Баногорска	1896	Никшић	89.000			966.527-34	5.797-46
Никшићско Трговачко Акционарско Друштво	1907	Никшић	155.478-46			8.623.501-26	32.042-51

Број: 3407., 3462., 3463., 3564., 3465., 3466. — Из Канцеларије Статист. Одсјека Краљ. Мин. Унутр. Дјела. — 29. марта 1911. Цетиње.

СЛИЈЕДИ ДОДАТАК

СТЈЕЧАЈ

Поштанско-Телеграфском Одјељењу Министарства Унутрашњих Дјела потребна су четири стална чувара телеграфских и телефонских линија. Ови ће се чувари размјестити по варошима: Подгорици, Ријеци, Колашину и Никшићу.

Мољници, који би се ове службе примили треба свједоцима да докажу:

- 1) Да су црногорски држављани.
- 2) Да нијесу млађи од 20 ни старији од 50 година.
- 3) Да су свршили основну школу.
- 4) Да имају исправно увјерење о добром владану.

Поштанско-Телеграфско Одјељење примаће пријаве најдаље до 15. маја ове године. Потребна извјешта даваће технички одсек поштанско-телеграфског одјељења.

Број 4418. Из Министарства Унутрашњих Дјела Поштанско-Телеграфско Одјељење, 30. априла 1911. год., Цетиње.

ОБЈАВА

Поштанско-Телеграфско Одјељење Министарства Унутрашњих Дјела износи на јавну лицитацију пренос поште дилижанским колима између Подгорице и Колашина.

Дилижансе ће путовати сваки други дан из Подгорице за Колашин и сваки други дан из Колашина за Подгорицу.

Пошт.-Телеграфско Одјељење ће дотичног подузимача снабђивати дилижансама; све остало, као и поправке дилижанса, пада на терет подузимача.

Ко би желио овај пренос под закуп узети нека се на 22. маја о. г., лично или преко пуномоћника пријави у канцеларији Поштанско-Телеграфског Одјељења, којег ће се дана и одржати јавна лицитација.

Сваки лицитант мора дати каузије 5.000 перпера у готову новцу или 10.000 перпера у непокретности.

Ближа обавјештења о самом закупу могу се добити прије дана лицитације у канцеларији Поштанско-Телеграфског Одјељења.

П. т. број 4577. Из Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, 28. априла 1911. године, Цетиње.

Службени огласи

ОГЛАС

Овим се износи на јавну продају за намир дуга Мирка Т. Кнежевића из Глухог-Дола следећа непокретност:

Баштина у Вели Сјенокос, рала 1, којој су шевеи: од сјевера Саво Р. Раичевић, од истока Мило Ј. Бојић, од југа Јошио П. Кнежевић, од запада Стијено Р. Војводић; процијењена перпера 600.

Баштина горња у Вели Сјенокос, $\frac{3}{4}$ од рала; којој су шевеи: од сјевера Стијено Р. Раичевић, од истока Нико М. Ђурашић, од југа Иво М. Бранковић, од запада конавал; процијењена перпера 200.

Продаја ће се вршити у канцеларији потписатог суда. За продају одређује се три рока: први рок на 1. јуна, други на 4. јула, а трећи на 4. августа ове год.

На првом року неће се непокретност продати испод процијењене вредности, а на другом хоће, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вредности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки лицитант дужан је положити јемство од 10% процијењене вредности.

Позивају се сви, који на непокретност имају реално право — дужникови повјериоци, као и они, који имају право прече купње, да се пријаве потписатом суду прије прве продаје.

Вир, 28. априла 1911.

Капетански Суд,

Р. 193, бр. 400, 1,1 капетан Лазар Т. Пламенац.

ОБЈАВА

Кућа пок. Јова Геруна на Цетињу, у Катунској улици, број 91., издаје се под најам, те ко би жу желио најмити нека се обрати овом Обласном Суду.

Број 2061—IV—1900—91. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда на Цетињу, 27. априла 1911. г.

Р. 45, бр. 399, 1,3 Цетиње.

ОГЛАС

Сагласно наредби Краљ. Обл. Суда од 26. априла о. г., број 2042—IV—1911—226. Износи се на јавну продају доле описана непокретност Синана Лучића, трговца из Никшића, за измир његових дугова, која је процијењена укупно перпера 12.700—

Продаја ће се извршити у канцеларији подписатог суда.

За продају се одређују три рока: 3. јуна, 3. јула и 3. новембра ове 1911. године од 3 до 6 сати после подне.

На првом року непокретност се неће уступити испод процијењене вредности, а на другом хоће, али не испод $\frac{2}{3}$ од процијењене вредности, на трећем року уступити се понудиоцу највише цијене.

Личитанти су дужни при икantu положити јемство 10% од процијењене вредности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, дужникови повјериоци, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности.

1) Једна кућа двобојна са пет одјељења, припадајућом башчом од $4\frac{1}{2}$ рала земље са 31 комад разних воћака и оградом у зиду, која је процијењена перп. 10.700—; а граници: од истока пут

и Јово Голијанин, од запада пут и пазариште, од југа Јово Голијанин и пазариште, од сјевера пут.

2) Један комад земље у варош Никшић од $\frac{1}{2}$ рала и 128 квадрат. метара земље; процијењен перп. 300; а граници: од истока пут, који води у Жупу, од сјевера Драгоје Вућића и Шпиро В. Филиповић, од југа улица, која води цркви Св. Петра и Павла, од запада улица и Шпиро В. Филиповић.

3) Један комад земље истом у варош Никшић од $2\frac{1}{2}$ рала и 327 квадрат. метара, која је процијењена перпера 500; а граници: од истока Никола Брзута, од запада Драгоје Вућића, од југа пут, који води у Жупу, од сјевера Шпиро Филиповић.

4) Један комад земље на „Хумке“ од $11\frac{1}{2}$ рала земље, која је процијењена перп. 1150; а граници: од истока општ. комун, од сјевера пут, који води у Жупу, од југа Јово Јовановић, од запада пут, који води у Озриниће.

Број 991—359—1911.

Никшић, 3. маја 1911. год.

Општински Суд,
за председника, — судија,
Марко Слијепчевић

ОГЛАС

Јавна распродаја непокретности Ђура Маркова Поповића из Лимана, извршиће се 20. јуна тек. год. у 3 сата после подне.

Вићи оглас овог суда у броју 13. „Гласа Црногорца“ од 26. марта 1911.

К броју 1212—417—1911.

Вир, 3. маја 1911.

Капетански Суд,
кап. Лазар Т. Пламенац.

ОГЛАС

Јавна распродаја непокретности Мила Ивова Марковића из Сотонића, извршиће се 21. јуна тек. год. у 5 сати после подне.

Вићи оглас овог суда у броју 13. „Гласа Црногорца“ од 26. марта 1911.

К броју 1278—476—1910.

Вир, 3. маја 1911.

Капетански Суд,
кап. Лазар Т. Пламенац.

ОГЛАС

На основу ријешења Краљ. Обласног Суда у Подгорици од 8. марта 1911. год., број 875—ex—1911—IV—1910—187., отворен је стечај над имовином Спасоја Радуловића из Пажића, која се износи на јавну продају његова доле описана непокретна имовина за измир његових дугова. Имовина је процијењена перпера 9.000.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда. — За продају су одређени три рока и то: 20. маја, 20. јуна и 20. октобра 1911. год., у 4 сата после подне.

На првом року непокретност неће се уступити испод процијењене вредности, на другом хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вредности, на трећем року уступити се понудиоцу највише цијене.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вредности. Позивају се сви они, који имају на речену непокретност какво реално право, као и право прече купње, да се пријаве потписатом суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

Једна двокатна кућа дужине $7\frac{1}{2}$ метара, широка 9 метара и 22 ц.-метра са кућним правом око исте и дионице у сеоском комуни.

„Бостан“ под кућом $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$, 63 кв. метра и 88 ц.-метара; граници: од истока земља „Острошча“, од запада Ника Туњичина, од сјевера увратком правом куће истог, од југа Јована Васкова.

„Вели Брод“ оранице 3 рала, $\frac{1}{4}$, 34 кв. метра и 88 ц.-метара; граници: од истока Ника Туњичина, од запада Јована Васкова и Пера Наднова, од југа Ника Туњичина и ријеком Зетом, од сјевера сеоским путем.

Веле поље „Пашина Јазина“ оранице 2 рала, $\frac{3}{4}$, 61 кв. метар и 54 ц.-метра; граници: од истока сеоским путем, од запада Богдана Мргудова, од сјевера Крста Јованова, од југа земљом манастира Ждребаоника.

Међу Лугове земље 3 рала, $\frac{1}{8}$, 32 кв. метра и 82 ц.-метра; граници: од истока Луке Ђирића и Панта Перова, од запада Буља Јованова, од југа Сава Иброва, од сјевера Буља Јованова.

Један лишњак горе у Вучицу, — граници: од истока и сјевера Јована Бокова, од запада и југа Јована Панићева.

Број 295—138—1910.

Данилов-град, 22. априла 1911.

Капетански Суд,
капетан Петар Бошковић.

Р. 321, бр. 407, 1,1

Трговачки огласи

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Законика објављујемо, да држимо крчмарску радњу и распродају разне дрвеније на мало и велико, из наше прве парне пиларе која постоји у Таги под фирмом:

Подгорица, 10. априла 1911.

Р. 38, бр. 406, 1,1 Васо Браћа Стијовић

ОБЈАВА. — На основу § 6. Трговачког Закона извјештавам, да сам моју радњу гостиона и кафана „Црмница“ обратио у фирму хотел „Јадран“.

Цетиње, 2. маја 1911. год.

Р. 28, бр. 405, 1,1 Т. Иликовић

ОГЛАС. — Према § 5. Трговачког Законика објављујем, да у Вир-Пазару држимо моју крчмарску радњу снабдевену чистим црмичким пићем.

Вир-Пазар, 25. априла 1911.

Р. 27, бр. 401, 1,1 Иво Марков Живановић

ОБЈАВА. — Према § 5. Трговачког Закона објављујем, да држимо разну бакалску и крчмарску радњу.

Бар, Р. 17, бр. 422, 1,1 Кола Елезовић

ОБЈАВА. — Сагласно § 5. Трговачког Законика објављујем, да држимо трговачку радњу са кафам и цукром у Коравици — Опутна-Рудина под фирмом:

Коравица, 28. априла 1911. год.

Р. 27, бр. 409, 1,1 Мато Перуница

Приватни огласи

ПРИХОД И РАСХОД
Цеклинских риболова за 1910—1911. год.

I. ПРИХОДИ:

1.) 2278 дијелова по П. 350	—	П. 7.973—
2.) Продао рибџ на риболовима	—	„ 1.213—
3.) Глобе за пријеступе	—	„ 50—
4.) Интерес Црног. Банке на раније уплаћени дуг	—	„ 1780
Свега	П. 9.25380	

II. РАСХОДИ:

1.) Плата старјешинама, писару и мјерачу	—	П. 312—
2.) Плата стражарима	—	„ 30280
3.) Пирије лабама	—	„ 280—
4.) Пића ловцима при ловљењу	—	„ 17520
5.) Опрема и чување гриба	—	„ 80—
6.) Прегледање гриба три пут	—	„ 33—
7.) Ноћна контролисања риболова и надзор над стражарима	—	„ 41—
8.) Одржавање моста на Малом Провозу	—	„ 20—
9.) Некоји ситнији издаци на риболовима	—	„ 3216
10.) Парничење повodom одузећа племену црквених риболова	—	„ 48—
11.) Одборске дневнице	—	„ 177—
12.) Писаћи материјал и објаве	—	„ 789
13.) Прошлогодишњи дуг с интересом за отплату гриба и друго	—	„ 4.07974
14.) На име расхода до идуће ловачке године	—	„ 2021
Свега	П. 5.609—	

III. ИЗВОД:

1.) Приход	—	П. 9.25380
2.) Расход	—	„ 5.609—
Чисти добитак	П. 3.64480	

од чега на сваки дио припада по П. 160

Ријека, 3. маја 1911.

ОДБОР ЗА ЦЕКЛИНСКЕ РИБОЛОВЕ:

Потпредседник, Председник,
Л. Н. Стругар. А. П. Јовићевић.

Дјеловођа,
Р. 000, бр. 000, 1,1 Ф. М. Ностић.

БАРСКО ДРУШТВО

АНОНИМНО ДРУШТВО

КАПИТАЛ ПЕРПЕРА 4.000.000

Господа акционари позивају се на

Главну Редовну Скупштину

на дан 17. маја по ст. кал. (30. маја по нов. кал.) у 11 часова прије подне, у просторијама Централне Управног Савјета (Капо деи Фарни), у Венецији, на којој ће се претресати овај

ДНЕВНИ РЕД:

- 1.) Износ укупног биланса за год. 1910. Наименовање Управног Савјета, ревизорј рачуна и евентуалне расправе одлука.
- 2.) Разна саопштења Управног Савјета и евентуалне расправе одлука.
- 3.) Наименовање тројице ревизорј рачуна за 1911. год. и одређивање плате ревизорима за 1910. годину.

Истодобно, истог дана и у истим просторијама одржаће се

Изванредна Главна Скупштина,

на којој ће се претресати следећа питања:

- 1.) Промјене Друштвеног Правилника.
- 2.) Наименовање чланова Управног Савјета.

Н. 3. Да могу присуствовати Скупштини господа акционари, морају положити своје акције најдање три дана унапријед у Друштвеној Управи у Венецији или код Италијанске Трговачке Банке (Banca Commerciale Italiana). Централно сједиште у Милану, одјељење у Венецији.

П. п. бр. 415, 1,1

УПРАВНИ САВЈЕТ.

ОБЈАВА

Одбор основе школе у Влаховићима, на дан 21. маја 1911. године, одржаће јавну лицитацију за грабење нове школске зграде у Влаховићима — на Миољини.

Овим се позивају подузимачи грађевина, који би желио подузети односно радњу, да се изволе пријавити тога дана у канцеларији школског одбора у Влаховићима.

Онај, који буде подузео рад, дужан је унапријед положити одбору каузију у готовом новцу или у непокретности судом потврђеној од перпера двије хиљаде (2.000).

Личитација ће се извршити тога дана у канцеларији школског одбора од 8—12 прије и од 3—4 сата после подне.

План и ближи услови могу се видјети сваког радног дана код управитеља школе.

Број 23. Из канцеларије Одбора Школе у Влаховићима, 29. априла 1911.

Р. 112, бр. 410, 1,1

СУДСКИ ОГЛАС

У извршењу тестаментна пок. Пеја Новакова Вуковића — Команина са Цетиња, оснаженим пресудом Кр. Великог Суда (Грађанско Одјељење) од 6 новембра 1910. год., број 449—III—1910—17. Општински Суд на Цетињу, као надлежна извршна власт, овим путем ставља на знање: да се имају израдити двије лијеве гробнице, и то једна за јок. Пеја иред црквом св. Јована на Бијелој Рудини (Комани), а друга за јок. Андријану (жену јок. Пеја) иред црквом близу доњег брчеоског манастира.

За ову сврху (израду обнју гробница) предвиђено је 1200 (хиљаду и двјеста) перпера, те се позивају сви они, који би желили овај посао обавити, да се пријаве потписаном Суду 23. јуна ове године у 9 сати прије подне, ради личитирања, донијев собом јемство 10% (у новцу или папирним вредностима.)

Ближа упутства и услови добиће се на дан личитације.

Ако се Суду не свидје понуде личитаната, које ће тога дана биле, одредити другу личитацију.

Број 432 ex 1911.—VI—1909—229.

На Цетињу, 23. априла 1911 год.

Општински Суд,
за председника — судија,

Р. 170 бр. 425. 1,3

Т. Милошевић.

РАСПОРЕД

Наставног градива и програм за студенте у I-ви и III-ћи разред Николајевског Краљевског Кадетског Корпуса изашли су из штампе и могу се добити код Команданта Корпуса.

Цијена перп. 0-90 с' поштарином.

Р. број 1664. О. број 388. — Из Администрат. одсијека Краљ. Министарства Војног, 6. маја 1911. Цетиње. 1,2

ПРОДАЈЕМ дванајести дио од млина и бостана на Ријеку Црнојевића. — Ко ће купити, нека се пријави за погодбу.
Р. 20, бр. 428, 1,3 Перо Матановић

ПРЕМЈЕШТЕН Зубољечарски Кабинет у кући код Кр. Обласног Суда у Подгорици. Моли за посјету.
Р. 16, бр. 403, 1,2

Ј. Калуђеровић.

ВИНОГРАДАРИ. Код Филипа Станића може се добити привокласног плавог камена, прегледатог од обл. економата, чистог сумпора, пумпа Wermorel и других по умјереној цијени. У мојој трговини има потребне гвожђарије и доброг посуђа.
Продавам на мало и велико.
Подгорица.
Р. 40, бр. 403, 1,2

Ф. Станић.

ИЗАБРАТИ Главни Одбор „Народне Банке“ Краљ. Црне Горе, на својој сједници од 13. априла ов. год., изабрао је за своје повјеренике: г. г. Милету Марића трг. из Колашина и командира Саву Лазаревића из Липова, за Колашин и околину.

Народна Банка Краљевине Црне Горе.

Р. 43, бр. 411, 1,1

ЈАВНА ЛИЦИТАЦИЈА

Објављује се, да ће се лиценцирати у Гостиљу школа III-ће класе са једном учионицом и једним учитељским станом, на 5. јуна тек. год.

Те са овим позив

ТРГОВАЧКО ОРИЈЕНТАЛСКО ДРУШТВО

Анонимно Друштво. — Капитал од 3.000.000 франака
у злату потпуно уплаћен.

ОДЈЕЉЕЊЕ ЗА РОБУ У БАРУ

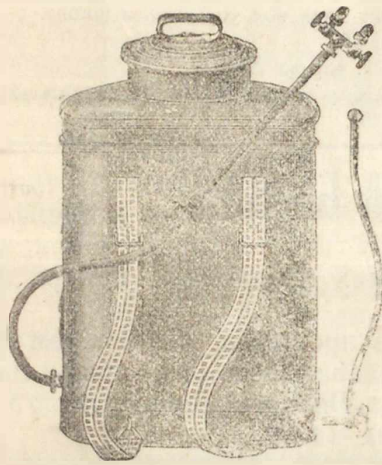
Са сопственим стовариштима у слободној луци, агенцијама и стовариштима у Подгорици и у Скадру (Албанија) Комисијони и заступништва:

Агенција Парабродског Друштва
„Пуљије“ у Бару.

Централна Администрација Друштва је у Венецији. Банкарско Одјељење је у Цариграду са додатим Одјељењем робе за Левант (Исток)

П.п.бр.387. 17,24

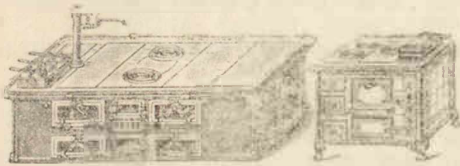
ВАЖНО ЗА ПРИВРЕДНИКЕ

набављам привредницима да могу код мене поручити најбоље врсте прскалица — пумпа „VERMOREL“ патент „AUSTRIA“ за кропљење лоза, под гаранцијом за три године.

Привредници! Поручите на вријеме прскалице и плавни камен (коњски камен) за кропљење лоза. — Поменути прскалице, нашло је као најбоље, и пре поручило Краљ. Црног. Одјељење Народне Привреде.

Вршим поправке свих старих машина, и продајем поједине дјелове од истих.

лиза нашла као најбољу, што свједочи, да је са истим покривен Дом Краљ. Владе.

ИЗРАЂУЈЕМ и набављам све врсте најбољих шпорета и пећи.

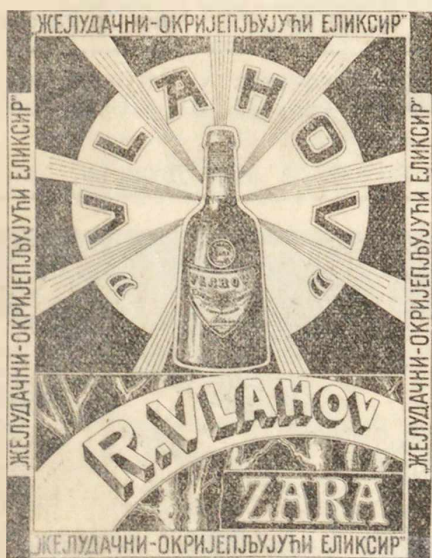
ИЗРАЂУЈЕМ ГРОМОВРАНЕ по најмодернијем начину.

Све послове вршим по најумјеренијој цијени

П. п. број 156. 8—10

ПЕТАР ДРЕЦУН — Цетиње Балшића Пазар.

ЦРНОГОРСКИ ТРГОВЦИ
тражите само прави

П. п. број 423, 1,52

ОБЈАВА

На дан 23. априла извршиће се лицијација за претварање школске зграде на Жабљаку. Подузимач има дати кауцију 10% од уговорене суме, у готову новцу, испокретности или поуздане јемце.

Број 40. Из канцеларије Управе Кр. Цр. Основне Школе у Жабљаку, 27. марта 1911. год. Р. 44, бр. 377, 3,3

ПРОДАЈЕМО из слободне руке наше земље у четири комада у околини Никшића; земља је добра, цијена умјерена, сигурну купцу дајемо на чекање. Ко жели купити, нека се обрати потписатом за даље објашњење. Никшић, 1911. Р. 38, бр. 123, 7,8 Никола и Алекса Дрецуни.

НЕСТЛЕОВО МЛЕЧНО БРАШНО

давно опробана храна за здраву и болесну децу као и оне што болују од желуца; преду-пређује и отклања блување с проливом, диареу и катар црева. Добија се у свакој апотеци и дрогерији.

П. п. број 1248, 13,20

800 ОСАМ СТОТИНА ДОЛАРА 800

„СРПСКО-ЦРНОГОРСКИ САВЕЗ“

У СЈЕДИЊЕНИМ ДРЖАВАМА СЈЕВЕРНЕ АМЕРИКЕ

са сједиштем у ЧИКАГУ — ИЛИНОИСУ.

Даје наследицима свога умрлога члана	4000	перпера
За потпуну осакатину плаћа	4000	„
За изгубљено пола стопе од обадвије ноге	4000	„
За изгубљене прсте од обадвије руке	4000	„
За изгубљену једну руку (или пак све прсте њене)	3000	„
За изгубљено пола стопе од једне ноге	2000	„
За изгубљено око	2000	„
За умрлог законитог брачног друга — члан-ица прима помоћ	1500	„
За прст палац од руке	750	„
За сваки остали поједини прст	500	„

Српско-Црногорски Савез прима под своје окриље сваког брата Србина и сестру Српкињу, без разлике вјере, с обзиром, на извјесне захтјеве, које сваки онај који жели постати чланом овога Савеза мора испунити.

Препоручује се свој браћи, која долазе овамо, да ступају у Српско-Црногорски Савез, гдје ће наћи братску помоћ у свакој нужди и невољи. Познато је свакоме у домовини нашој, колико је сиротињских суза овај наш Српско-Црногорски Савез отро?..

Српско-Црногорски Савез има своје одјеле по свима већим мјестима Америке, те сваки онај, који је члан његов, не може пострадаги од разних шарлатана, са којима ова земља обилује.

Обратите се из домовине за све потребито, Српско-Црногорски Савез радо ће Вам бити на услузи.

Адреса Главне Управе Српско-Црногорски Савез у Сједињеним Државама Америке:

Енглески: Servian Montenegrin Alliance of United States of America
134. E. Van. Buren str.
Chicago Ill. U. S. of America

П. п. бр. 834, 8,18

У неђељу 15. маја о. г., у овдашњој цркви Св. Петра и Павла даваћемо четрдесетодневни помен

† СТОЈАНУ КОВАЧЕВИЋУ

о чему извјештавамо пријатеље и познанике покојникове.

Никшић, 1911.

Херцеговачка омладина.

Р. 30, бр. 429, 1,1

Под притиском доживотне туге и жалости, приликом смрти наше драге и незаборављене мајке, односно пунице и бабе

† Ђурђе В. Милиновића

рођене Вукаловића.

која се пошље дуге и тешке болијести пресели у вјечност 28. тек. мјесеца у 45. години живота — сматрамо за дужност изјавити нашу вјечиту благодарност г. г. доктору Перацићу на прегледу и Цаману на свакодневним посјетама и труду, да би нам драгу покојницу од смрти избавио. Такође неизмјерна хвала грађанству оба пола вароши Бара и околине, који покојницу у болијести походише и у онаком великом броју сироводу присуствоваше, исти увеличаше, а са тим нам велику жалост у многоме ублажише.

Хвала г. г. свештеницима Вукотићу и Поповићу, који извршише опијело над незаборављеном нам покојницом.

Брацка хвала пјевачком друштву „Братимству“, који сироводу присуствова и овај увелича, указавши тиме најискреније саучешће, у жалости два његова члана.

Особита хвала г. г. учитељима Дедовићу и Павићевићу, који са ђацима сироводу присуствоваше.

Најсрдачнија хвала нашим кумовима и пријатељима, који нам лично, писмено, телеграфично или ма на који начин своја саучешћа изјавише и тиме нашем неизмјерном болу олакшаше.

Ст. Бар, 30. априла 1911.

Ожалошћени: синови: Радован и Са-во; кћери: Даринка, Јелена; зет Јагош Перишић; унуци: Марко и Ђуро. Р. 190, бр. 427 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Поражени и увријеђени смрћу наше драге кћере, — односно сестре

ЋАКЕ ЈОШОВЕ МАРОШ

која се ненадном трагичном смрћу пресели у вјечност 21. априла ове године, — словивши се низ Крстачке стијене, — а у најљепшем цвијету своје младости, у 20. години живота; неможемо пропустити, да овим путем не изјавимо нашу срдачну благодарност браћи Раићевима, као и осталим Његушима, који на глас наше несреће похиташе и труда не пожалише, док до вјечне куће испратише нашу милу покојницу.

Особита хвала г. свештенику Јову Радоњићу, који нас тјеши и над покојницом опијело изврши. Још једном свима и свакоме хвала, ко нам ма чим у овој жалости показа учешће.

Његуши, 27. априла 1911. г. Ожалошћени: отац Јошо; мајка Стане; браћа: Сава, Перо и Нико — са осталом родбином. Р. 125, бр. 402, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег пилда незаборављеног сина

† ДУШАНА

који испусти своју анђeosку душу на рукама својих родитеља, сматрамо за најсветију дужност изјавити нашу доживотну и најпонижнију захвалност Његовом Краљевском Височанству Књазу Миру на Његовом телеграфском саучешћу, које нам је у многом нашу бол ублажило.

Хвала г. г. свештеницима: проту Душану Петровићу и пону Јоку Лековићу, који над рајником опијело извршише и г. г.: д-ру Радуловићу и д-ру Ђ. Сужјевићу на свесрдном заузимању.

Незаборавно смо захвалили г. Витезу д-ру Е. Марћенару, управитељу Кр. Монопола Духана, као и одличним породицама: г. попа В. Брацановића, г-ђе Ј. уд. Б. Брацановића, г. Е. Буколини, г. А. Милин, г. Д. Мистури и г. Ј. Навратил. Неизмјерну хвалу дугујемо свему чиновништву и грађанству вароши Подгорице на изказаном нам личном саучешћу, као и свијема онијема, који нам телеграфски и писмено саучествоваше и голему тугу ублажише.

Још једном свијема хвала, који нам ма којим путем изјавише саучешће те нас у преселикој боли за рајником утјешеше.

Подгорица, 26. априла 1911.

Ожалошћена породица
Пера Ј. Кнежевића.

Р. 170, бр. 404, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Поражени прераном смрћу нашег никад не-пре-жаленог супруга, оца и брата

† ЛАБУДА П. ВУКИЋА

— официра прве класе активне војске — који се у 34. години свога живота, послје кратког и тешког боловања пресели у вјечност 16. априла ове године на Виду, а 17. истог уз прописане му војничке почасте предаде матери земљи у родном мјесту Крњацима.

Сматрамо за дужност изјавити нашу дубоку благодарност сродницима, пријатељима и познаницима покојниковим, који ма којим путем учествоваше у нашој прелијепијој жалости и тиме нам у неколико тугу ублажише.

Срдачна хвала г. г. капетанима: Луки Станковићу, Ристу Бранковићу, Милу Лекићу и Луки Лекићу, секретару обл. управе Јушану Јововићу, Шлаку Шољу и Блажу Илићковићу, који покојника у том кратком боловању редовно посјеђаваше.

Искрена хвала грађанству вароши Вира обојер пола на онаком срдачном саучешћу приликом покојникове смрти, као и на пратњи са својим лађама до Обиле.

Хвала г. оф. Лабуду Јовановићу, који се са покојником при кретању с Вира дирљивим говором опрости.

Захвалили остајемо председнику вароши Вира г. кап. Луки Станковићу, који се такођер са покојником при расанку на Обиди лијепим говором опрости.

Нека је срдачна хвала браћи и пријатељима из Љуботиња, Дупила, Бољевића, Вранине, Годиња Сеода, Шестана и Ливара, који са великим бројем народа дођоше и онако својски драгог покојника оплакаше.

На особ остајемо благодарни: министру војном г. Иву Ђуровићу, г. сардару Јанку Вукотићу, г. бригадиру Митру Мартиновићу г. команданту Јовану Пламеницу; г. г. командирима: Николи Вучинићу, Марку Ђуровићу; капетанима: Ристу Лекићу, Петру Лекићу.

Потпоруцику Ристу Стојановићу, судији Ђуру Ивковићу, учитељу Бошку Влашевићу, чиновнику поште и телеграфа Марку Шољу, Бејиру Шутловићу, Виду Јовићевићу и Перу Вукотићу на телеграфским и писменим саучешћима.

Хвала мјесном пароку г. Петру Пекићу, који је над покојником опијело извршио, као и мјесном учитељу г. Павлу Поповићу, који је са ђацима сироводу присуствовао.

Срдачна хвала г. г.: ком. Милошу Лекићу, учитељу Милићу Милошевићу и богослову Душану Лукићу, који се са пок. при предаји матери земљи онако дирљивим говором опростише.

Вјечита хвала браћи Крњацима, који покојника брацки ожалише и сав труд уложише, да свога брата што свечаније до вјечног дома испрате. Још једном наша срдачна благодарност свијема онима, који нам у нашој жалости ма којим путем саучешћа изјавише.

Крњице, 3. маја 1911.

Ожалошћена породица: супруга Ивана; син Владимир; шћери: Зорка и Драгиња, сестра Велика, и остала родбина. Р. 373, бр. 419, 1,1